

melserne kom til at gælde disse smaa Arealer, der hidtil har været fritaget for at svare Ejendomsskat.

Det ærede 10de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) gjorde opmærksom paa, at hvis det drejede sig om en Lov om almindelig Forandring af Ejendomsskatten til Kommunen, var der ikke større Grund til at imødekomme Grundejernes Ønske for at fritage dem for den Ængstelse, der ret naturligt haves for en stedse stigende Skat af fast Ejendom. Det er rigtigt, at man ellers rundt omkring i Landet maa finde sig i, at Skatten paa fast Ejendom stiger. Naar jeg ikke har haft nogen større Betænkelighed ved her at foreslaa en Fiksering af Skatten, er det navnlig, fordi Frederiksberg ligger inde i København, og man maa indrømme, at en hel Del taler til Fordel for den Betragtning, at Grundejerne paa Frederiksberg dog i nogen Maade bliver ligestillet med de københavnske Grundejere i Henseende til Ejendomsskatter. Det er navnlig den Betragtning, der har været afgørende for mig. Jeg erkender, at Bestemmelsen i § 7, som det ærede Medlem omtalte, vedrørende, skal jeg sige, en Slags Fastsættelse af Vandafgiften kan der med nogen Ret gøres Indsigelse imod. Jeg har dog ikke anset det for noget stort Spørgsmaal og tror ikke, at det faar større Betydning, men skal gerne tage det op til nærmere Overvejelse med Udvalget. Jeg antager heller ikke, at Grundejerne og end mindre Kommunalbestyrelsen vil lægge større Vægt paa dette Punkt.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) havde mange Indvendinger imod Lovforslaget, selv om han til Slut sagde, at saaledes som det hele forelaa, kunde han dog paa sit Partis Vegne anbefale at gaa ind paa det. Der er derfor ikke for mig større Anledning til at komme ind paa de mange Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte, før han til Slut anbefalede Lovforslaget. Det ærede Medlem syntes, at man kunde i hvert Fald have hørt den Skattekommission, som arbejder med den kommunale Beskatning. Det har vi selvfølgelig gjort, og det burde det ærede Medlem gaa ud fra som selvfølgeligt. Skattekommissionen har udtalt, at da det her drejer sig om en enkelt Kommune, og da den ikke paa det daværende Tidspunkt var kommet saa langt i sine Overvejelser, at den kunde udtale sig om den kommunale Grundbeskatning i sin Almindelighed, fandt den ingen Anledning til at gøre Bemærkninger til dette specielle Forhold. Det har jeg anset for tilfredsstillende; thi det vil

jo altsaa sige, at der ikke fra Kommissionens Side har været noget at indvende imod Sagen. Havde Kommissionen haft den Opfattelse, at en Bestemmelse som den her foreslaaede om Fiksering eventuelt vilde træde hindrende i Vejen for, hvad der fra Kommissionens Side maatte fremkomme, vilde den selvfølgelig have udtalt sig derom. Jeg kan heller ikke rigtig se, at dette, at man eventuelt kommer til en anden Form baade for Værdiansættelse til Ejendomsskyld og eventuelt med Hensyn til Fradragsreglerne, og det, der maatte fremkomme fra Finansministeriet paa Grundlag af de foretagne Prøvevurderinger og Undersøgelser, skulde kunde medføre, at man ikke for Frederiksbergs Vedkommende ligesom for alle øvrige Kommuner her i Landet efterhaanden — for det er det, der sker her — gaar fra det bestaaende over til en Beskatning af de paagældende Ejendomme efter den Værdi, de er ansat til i Statsejendomsskyld. Og jeg kan ikke se rettere end, at netop det, at man gaar over til en saadan Paaligning af Skat efter Ejendomsskyldansættelsen, i nogen Maade imødekommer Ønsket om en Værdistigningsafgift. Jeg siger udtrykkeligt: i nogen Maade, for det er selvfølgelig ikke saaledes, at Kommunen faar fulde 4 pCt. af Værdistigningen. Jeg ved ikke, om man virkelig nogen Sinde vil gaa saa vidt at give Kommunen 4 pCt. af den, men her faar den altsaa de 5,65 pro mille ogsaa af Værdistigningen, hvilket den faar — skal jeg sige — som Grundskat, saa det er dog noget i den Retning, det ærede Medlem saa stærkt ønskede. Jeg gør opmærksom paa — og disse Bemærkninger gælder ogsaa det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) —, at der, hvis vi skulde have ladet Sagen vente, til vi kunde faa ikke alene hele det store Spørgsmaal om Værdistigningsafgift, men ogsaa Spørgsmaalet om denne Afgifts Fordeling mellem Stat og Kommune afgjort, sikkerlig vilde være gaaet lang Tid. Det ærede Medlem fandt, at man burde lade København og Frederiksberg følges ad, og det er jeg ganske enig med ham om, og jeg gaar ud fra, at man vil være enig om, at vi ikke kan give København, eventuelt Frederiksberg Ret til at tage særlig Værdistigningsafgift, uden at vi ogsaa giver Landets øvrige Kommuner en saadan Ret. Derfor er det her foreslaaede, hvorefter Frederiksbergske og københavnske Grundejere stilles lige, fuldt forsvarligt. Naar vi en Gang kommer til Løsningen af det store Spørgsmaal om Værdistigningsafgift til Kommunerne, kan